

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 21P/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119204334
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gizela Pavelová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7119204334.6

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti O., O., A.. XX.XX.XXXX, H.Y., A.. XX.XX.XXXX Y. F., A.. XX.XX.XXXX, tohto času u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, na návrh otca G.. P. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F., E. X, S.. Č. A., U. X.. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Sedlákom MBA, LL.M., Košice, Kukučínova 19, za účasti matky W.. P. O., H.. I., A.. T. XX.XX.XXXX, W.S. A., U., X.. XX, S. Č. G. XX, E. P., zastúpenej advokátom JUDr. Mikulášom Pavlíkom, advokátom so sídlom Michalovciach, ul. Štefan Kukura č.14, za účasti prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I, v konaní o návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu t a k t o

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

1) Navrhovateľ dňa 14.05.2019 požiadal súd, aby nariadil návrat maloletých detí do Nemeckej spolkovej republiky z dôvodu ich neoprávneného premiestnenia matkou na Slovensko. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril s matkou detí manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu N. Š., ročník 2014, zväzok 3, strana 78. Z tohto manželstva, ktoré ku dňu podania tohto návrhu trvalo, pochádzajú tri maloleté deti, a to O. O., A.. T. XX.XX.XXXX, H. O., A.. T. XX.XX.XXXX Y. F. O., A.. T. XX.XX.XXXX.

2) Navrhovateľ v roku 2016 prijal pracovnú ponuku a presťahoval sa za prácou do Nemeckej spolkovej republiky, kde aj doposiaľ žije a pracuje u zamestnávateľa Alere Technologies GmbH, Jena v Nemecku, na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi ním a zamestnávateľom dňa 1.12.2017 na dobu neurčitú. Manželka navrhovateľa bola v čase, keď sa presťahoval do Nemecka v roku 2016 vo vysokom štádiu tehotenstva s druhým synom H. a preto sa dohodli, že sa za navrhovateľom spolu s oboma maloletými deťmi presťahujú za účelom spoločného trvalého života ako rodina, keď sa tam navrhovateľ zabýva. Matka detí však na jar roku 2017 opäť otehotnela s tretím synom F. a preto z dôvodu, že chcela mať poskytovanú lekársku starostlivosť v tehotenstve svojím gynekológom a následne aj porodiť dieťa na Slovensku, navrhovateľ súhlasil s jej požiadavkou a dohodli sa na ich presťahovaní do Nemecka v priebehu roka 2018 napriek tomu, že mu synovia v cudzine veľmi chýbali,.

3) Navrhovateľ v čase, keď začal v Nemecku pracovať, uzatvoril s prenajímateľom Jenawohnen GmbH s účinnosťou odo dňa 01.06.2016 nájomnú zmluvu na 2-izbový byt, ktorého rozloha bola 55,31 m². Vzhľadom na plánované presťahovanie sa manželky s deťmi zo Slovenska do Nemecka za účelom trvalého spoločného života ako rodiny, keďže 2- izbový byt o rozlohe 55,31 m² by bol už pre 5-člennú rodinu priestorovo nevyhovujúci, uzatvoril s účinnosťou odo dňa 20.07.2017 na dobu neurčitú Zmluvu o používaní bytu, t. j. nájomnú zmluvu na 4-izbový byt o výmere 78,74 m², ktorý sám zariadil a upravil pre potreby svojej rodiny (najmä maloletých detí), s ktorou tam aj býval a býva doposiaľ. Navrhovateľ už v čase pred príchodom rodiny do Nemecka zabezpečil pre maloleté deti O. a H. od septembra 2018 materskú školu, ktorú obe maloleté deti navštevovali a to na základe Opatrovateľskej zmluvy

uzatvorenej so subjektom AWO Kreisverband Jena - Weimar e. V. dňa 11.04.2018, na čo zamestnávateľ navrhovateľa aj poskytoval príspevok na náklady na opatrovanie do maximálnej výšky 350,00 Eur na každé dieťa. Matka sa s maloletými deťmi presťahovala za ním do Nemecka v auguste 2018, kde následne spolu zabezpečovali úkony nevyhnutné pre ďalšie trvalé bývanie a žitie rodiny v Nemecku. Obaja rodičia ovládajú nemecký jazyk. Maloleté deti boli spolu s matkou administratívne prihlásené na pobyt dňa 17.08.2018 a toho istého dňa boli prihlásené do zdravotnej poisťovne AOK Plus.

4) Maloleté deti mali v Nemecku svojho detského lekára - pediatra, a to už od ich príchodu do Nemecka, keďže od augusta 2018 začali navštevovať Detskú ambulanciu Winzerla / Prof. Seidel. Maloleté deti sú doposiaľ evidované v sociálnom a zdravotnom systéme v Nemecku, otec poberá na ne štátne sociálne dávky, majú tam stále svojho detského lekára, z materskej školy v Nemecku nie sú doposiaľ odhlásení, a podľa neho je teda evidentné, že účelom presťahovania bolo trvalé žitie navrhovateľa aj matky maloletých detí spolu s deťmi v Nemecku, kam navrhovateľ odišiel v konečnom dôsledku na naliehanie manželky s vídinou lepšieho zárobku a dobrého žitia v budúcnosti.

5) Navrhovateľ 04.01.2019, počas svojej pracovnej neschopnosti, v čase o 23:30 hod. po prebudení zistil, že v byte sa nenachádzajú ani maloleté deti, ani matka, ktorú telefonicky kontaktoval a táto mu len prostredníctvom textovej správy oznámila, že si zabezpečila odvoz a s deťmi sa rozhodla vrátiť späť na Slovensko. Navrhovateľa táto situácia zaskočila, keďže vzhľadom na množstvo vecí, ktoré pre svoju rodinu zabezpečoval a zabezpečil, či už pred ich príchodom do Nemecka (materskú školu, lekára, byt a jeho zariadenie) a potom po ich príchode do Nemecka (prihlásenie na pobyt, registrácia v zdravotnom a sociálnom systéme), vynaložil značné finančné prostriedky a množstvo námahy a nič nenasvedčovalo tomu, že by matka s deťmi mala záujem zotrvať pri svojom manželovi len krátku dobu, práve naopak - ich úmyslom bolo trvalé spoločné žitie v Nemecku. Deti sa vzhľadom na svoj vek relatívne dobre v novom prostredí v Nemecku etablovali, obaja rodičia sa spolu podieľali na uspokojovaní a zabezpečovaní odôvodnených potrieb maloletých detí a na ich výchove a navrhovateľ všetok svoj voľný čas trávil v kruhu svojej rodiny, teda vykonával všetky práva rodiča (opatrovnicke práva), ktoré mu prináležia zo zákona č. 36/2005 Z. z..

6) Konanie matky detí a jej premiestnenie s maloletými deťmi späť na Slovensko však vníma ako dôsledok tlaku jej rodiny, ktorú matka aj finančne podporovala z peňazí zasielaných navrhovateľom pre ňu a maloleté deti v čase pred ich príchodom do Nemecka, čo navrhovateľ následne zistil a s čím vyslovil nesúhlas. Matka detí následne pod vplyvom svojej sestry bez toho, aby o tom navrhovateľa ako manžela a otca maloletých detí informovala, či pokúsila sa nájsť spoločné riešenie ňou tvrdených problémov, bez ďalšieho neoprávnene a bez súhlasu navrhovateľa vzala deti z Nemecka späť na Slovensko. Podľa jeho vedomostí sa matka s deťmi nachádza u svojej matky G. I. v okrese P., E. G., Č..T.. XX a navrhovateľovi odmieta umožniť styk s deťmi.

7) S poukazom na účel presťahovania sa matky s maloletými deťmi za navrhovateľom do Nemecka a ďalšie vyššie uvedené okolnosti svedčiace o úmysle trvalého žitia v tejto krajine, ako aj vek maloletých detí, je navrhovateľ toho názoru, že Nemecko sa stalo krajinou ich obvyklého pobytu a zo strany matky detí boli tieto neoprávnene premiestnené v zmysle čl. 3 Haagskeho Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, ako aj čl. 2 bodu 11 Nariadenia ES č. 2201/2003, a teda bolo porušené právo starostlivosti o maloleté deti, ktoré majú obidvaja rodičia spoločne v štáte, v ktorom mali svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením. Navrhovateľ uvádzal, že opatrovnicke práva k maloletým deťom v čase bezprostredne pred premiestnením skutočne vykonávali s matkou spoločne a nedal súhlas na opätovný návrat maloletých detí do Nemecka a nie je ani daný žiaden z dôvodov na nenariadenie návrhu maloletých detí do Nemecka.

8) Navrhovateľ na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol a žiadal, aby Okresný súd Košice I vydal uznesenie, na základe ktorého matka maloletých detí, štátna občianka SR, navrátila maloleté deti O. O., A.. T. XX.XX.XXXX, H. O., A.. T.Y. XX.XX.XXXX Y. F. O., A.. T. XX.XX.XXXX na územie a pod jurisdikciu krajiny ich obvyklého pobytu do Nemeckej spolkovej republiky, a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

9) Matka maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.05.2019 uviedla, že pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdené skutočnosti, tieto sú v rozpore so skutočným stavom a to z nasledovných dôvodov: S manželom sa zoznámili v r. 2014 cez internet. Po pol roku sa vzali. Manžel býval v

podnájme v Michalovciach, kde aj pracoval. S prácou ale spokojný nebol, kvôli vzťahom na pracovisku a platu, preto sa rozhodol hľadať si prácu v zahraničí. Po dohode išli dočasne bývať k jej mame do G.. Navrhovateľ odišiel v apríli 2016 za prácou do Nemecka, kde zariadľoval byt. Sťahoval sa tam z menšieho 2-izbového bytu do väčšieho 4-izbového bytu, keď sa dozvedel, že je tretíkrát tehotná. V júni 2016 sa im narodil druhý syn Richard, navrhovateľ chodil domov na návštevy. Má dvoch súrodencov, ktorí majú tiež svoje rodiny, chodili k jej mame na návštevy. Navrhovateľovi vadili ich časté návštevy aj keď tam nebol. V decembri 2017 sa im narodil tretí syn F.. V čase, keď na Slovensku otec detí nebol, sa jej o deti pomáhala starať jej matka. Navrhovateľova matka sa o nich nezaujímal. Po posledných dvoch návštevách to si našiel dôvod, aby mohol odísť bez toho, aby sa so svojimi deťmi rozlúčil. Keď prišla z pôrodnice tretíkrát, urobil cirkus, skákal do bitky. Napriek tomu všetkému za ním aj s deťmi odišla a skúsila s ním žiť, keďže ešte nežili sami v spoločnej domácnosti. 4.8.2018 aj s deťmi odišla do Nemecka a začali spolu žiť napriek všetkému, čo sa dovtedy stalo. Napriek tomu, že tvrdil, že ako si tam budú v harmónii žiť a ako on už chce mať svoju rodinu pri sebe, to nedokázal, aj keď sa snažil. Neprijal zodpovednosť za svoje deti. Bolo to pre ňu ťažké. Cez týždeň chodil do práce, cez víkend dospával minimálne do obedu. Po nociach hrával počítačové hry, často krát až do rána. Ona s deťmi vstávala, dávala ich spať na obed aj večer, lebo pri ňom plakali, hrala sa s nimi, varila, chodila s nimi von aj na prechádzky. On aj keď sa mohol viac venovať deťom (počas Elternzeit - z nemčiny rodičovský čas), neurobil tak. Vo všetkom sa spoliehal na ňu. Nákupy robil on, zobral dvoch chlapcov do obchodu. Niekedy ich vzal von na hodinu, na dve. Asi raz zobral všetkých troch. Najviac s O. hral spoločenské hry. Hneď na začiatku ich spoločného bývania sa ňou hádal. Určil jej diagnózu, našiel na internete, že trpí popôrodnou depresiou, o čom hneď písal aj svojmu bratovi U..

10) Napriek jej nesúhlasu si zistil heslo jej konta na sociálnej sieti facebook a prečítal si súkromnú poštu s jej sestrou. Jeho záchvaty zúrivosti sa prejavovali aj naďalej. Kričal, že ak bude chcieť odísť, zavolá na ňu políciu, že uniesla deti, že má počúvať svojho manžela. Vyhrážal sa jej, že keď odíde, bude to znamenať rozvod a nedostane od neho ani cent, že on to tak urobí, aby jej nemusel platiť (prídavky na deti zadržáva doteraz, určil si, že pošle 93,61 eur na jedno dieťa.) V návale zlosti ju pritlačil o kuchynskú linku a kričal, že jej rozbije telefón, ak bude chcieť niekomu zavolať. Zľakla sa a chcela odísť. Zisťovala, kto by ju mohol odviezť domov, keďže tam nikoho nepoznala. Opýtala sa jedného z jeho kamarátov (pôvodom Slovák), či by ju mohol odviezť aspoň do Bratislavy. Navrhovateľ sa to dozvedel od tretej osoby. Zúrivý vošiel o 04:45 h ráno do detskej izby, kde aj s deťmi spala. Bez ohľadu na deti povedal, že má vstávať, že skončila, že ako si dovoľuje vybavovať si odvoz domov za jeho chrbtom. O. už bol hore, všetko počul a videl.

11) Po troch mesiacoch prišli domov na 3 týždne na dovolenku (24.11.2019 - 15.12.2019), prízvukoval jej, že keď sa nevráti naspäť, nebude vybavovať žiaden odvoz. Napriek všetkému sa po dovolenke aj s deťmi vrátila do Nemecka.

12) O jeho nezodpovednosti svedčí aj to, že zabudol upevniť autosedačky vo vypožičanom aute, ktorým si išli vyberať živý vianočný stromček, bolo to hneď na druhý deň ako pricestovali. V aute bolo H. bolo zle, bol hladný, lebo ráno vypil len mlieko. Povedala manželovi, nech zastaví. Zabrzdil tak, že H. hodilo dopredu a buchol si ústa. Deti boli doma, lebo boli sviatky. Vo štvrtok, 4 dni pred Vianocami ju chytil pod krk, (škrtil ju), po tom, keď povedala, že chce odkladať deťom rodinné prídavky. Pýtal sa, kde je jej veno, a že až keď si zarobí, bude mať peniaze. Potom bez ohľaduplnosti vtrhol do detskej izby, kde deti spali o 22:00 h, so slovami „vstaň, ideme si to vyjasniť“. Podľa neho ju takýmto spôsobom musel uzemniť, lebo bola hysterická. Všetko referuje svojej matke, ohovára ju a smeje sa jej za chrbtom. Potom bol chorý, mal angínu. 10 dní ležal, ignoroval deti, povedal, že nechce deti nakaziť, vstal iba keď bol hladný. Zatvoril sa do izby, kde cez deň spal a v noci bol hore, keď už deti spali a hral počítačové hry. Všetko musela zvládnuť sama. Necítila sa tam dobre, pretože jej manžel jej nedal pocit bezpečia, istoty a lásky. Podľa neho ona nie je na jeho úrovni, nevie sa s ňou inak baviť. Bojí sa ho, nevie, čo od neho môže očakávať. Zo strachu a obáv, čo viac a iné by mohol urobiť jej a deťom dňa 4.1.2019 od neho odišla. Povedala mu, že preto, čo urobil, od neho aj s deťmi odchádza a nechce s ním ďalej byť. Opýtala sa jej, že čo bude robiť, ďalej tomu pozornosť nevenoval.

13) Počas jej pobytu v Nemecku nemala samostatný prístup k účtu, na ktorý boli poukazované prídavky na deti. Bola odkázaná len na financie, ktoré jej manžel poskytol, preto počas odchodu z Nemecka si z toho účtu vybrala sumu 1000,- eur. Z týchto peňažných prostriedkov uhradila cestu a použila ich na

zakúpenie vecí pre deti, nakoľko väčšina ostala v Nemecku. Napriek jej opakovanej žiadosti o vrátenie jej osobných vecí a vecí detí, sa manžel k tomu doposal nevyjadril.

14) Deti boli často krát pri ich hádkach vystavované rôznym stresovým situáciám a preto si myslí, že je tiež v záujme maloletých detí, aby neboli vychovávané v nepriaznivom prostredí spôsobenom častými hádkami, krikom, fyzickými útokmi a osočovaním zo strany otca. Deti sú z pobytu v Nemecku odhlásené (Abmeldebestätigung), tiež zo zdravotnej poisťovne k 28.02.2019, od detského lekára. Na odhlásenie zo škôlky je potrebný súhlas oboch rodičov, preto sa jej ich odhlásiť nepodarilo, ale tiež emailom riaditeľku škôlky informovala o tom, že deti tam viac nenastúpia z dôvodu návratu na Slovensko.

15) V súčasnosti sú deti v starostlivosti P. B. L., O. A. XXXX/XX, XXX XX P., ktorá má v starostlivosti všetky 3 deti od narodenia. Najstarší syn Kevin od školského roka 2017/2018 navštevoval materskú školu v G., čo doložila potvrdením od riaditeľky materskej školy X. P..

16) Dôkazom jej tvrdení je aj ňou podaný návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom zo dňa 08.02.2019, ako aj jej vyjadrenie pre P. G. P. C., ktorý je zástupcom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, Špitálska 8, 814 99 Bratislava.

17) Záverom uviedla, že jej manžel má výbuchy zlosti, vysoký krvný tlak, má svoju diagnózu (panické ataky), na čo má užívať aj lieky, pije alkohol, fajčí, nešportuje, hrá počítačové hry (aj celú noc). Vyhrážal sa jej, že keď niekto pre ňu príde, doláme mu ruky, nohy. Od ich návratu na Slovensko sa jej manžel veľmi zriedkavo snažil o kontakt s deťmi. Ak áno, tak skôr príkazom, ako dohodou. Nezohľadnil aktuálny program detí, ale sa direktívne snažil uplatniť svoje nároky. Ku dňu 24.5.2019 asi 6 týždňov neprejavil záujem o kontakt s deťmi. V prípade osobného kontaktu manžela s deťmi sa dožadovala svojej prítomnosti, nakoľko sa obáva neoprávneného premiestnenia detí. Z jej pohľadu pre záchranu manželstva urobila všetko, pokúsila sa s ním aj s deťmi žiť, vytrhla deti z prostredia, ktoré poznali od narodenia a vzala ich do cudzojazyčnej krajiny, mimo rodinných príslušníkov a kamarátov, čím boli vystavené nadmernému stresu. Jej manžel nie je stvorený pre rodinný život. Je rád sám, nechce aby ho niekto vyrušoval, aby si mohol nerušene hrať počítačové hry. Svoje požiadavky neprispôbuje požiadavkám detí. Je pri ňom v neustálom strese. V Nemecku schudla 6 kil.

18) Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti s návrhom navrhovateľa nesúhlasila a žiadala návrh zamietnuť.

19) Úrad práce sociálnych vecí a rodiny prešetril pomery v rodine, kde sa v súčasnosti maloleté deti nachádzajú a súdu dňa 24.05.2019 oznámil, že vykonal šetrenie v rodine matky W. P. O.O., A. X.XX.XXXX, S. W. G. XX. Rodinu maloletých detí O. vedú vo svojej evidencii od 7.3.2019. Matka dňa 8.2.2019 podala na Okresný súd Michalovce návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Uznesením OS Michalovce zo dňa 7.3.2019 č.k. 23P/31/2019 bol ich úrad ustanovený za kolízneho opatrovníka maloletých detí v tomto konaní. Termín súdneho pojednávania vo veci nebol nariadený. Šetrenie v rodine matky vykonal dňa 20.5.2019 o 9,30 hod. V domácnosti bola prítomná matka a maloleté deti. V rodine vykonávali šetrenie aj dňa 14.3.2019 na základe dožiadania Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v Bratislave. Matku oboznámili s dôvodom ich návštevy v jej domácnosti. V čase šetrenia matka ešte nemala doručený návrh otca a predvolanie súdu v danej veci. Maloleté deti bývajú so svojou matkou v rodinnom dome, ktorého vlastníčkou je stará matka maloletých detí zo strany matky, G.A. I., A. X.X.XXXX. Stará matka je zamestnaná ako terénna sociálna pracovníčka v obci Lňačovce. Dom pozostáva zo štyroch izieb, kuchyne, kúpeľne a WC. Matka s maloletými deťmi majú k dispozícii dve izby, ostatné priestory domu užívajú spoločne so starou matkou. Izba maloletých detí je prispôbená potrebám detí v útlom detskom veku. Je tam dostatok priestoru na hru, maľovanie a pohyb maloletých detí. Všetky izby v rodinnom dome sú kompletne a vkusne zariadené, s hygienou bývania na veľmi dobrej úrovni. Maloleté deti majú v dome dostatok priestoru pre svoj zdravý fyzický a psychický vývin. Matka je na rodičovskej dovolenke. Rodičovský príspevok poberá v Spolkovej republike Nemecko vo výške 187,50 Eur mesačne. Je jej vyplácaný na bankový účet manžela, ku ktorému má dispozičné právo. Prídavok na dieťa poberá otec maloletých detí na iný účet a matke ich nezasiela. Matka na ich otázky k terajšej situácii v rodine uviedla, že s maloletými deťmi sa vrátila do miesta terajšieho bydliska dňa 4.1.2019. Spoločnú domácnosť mali s otcom založenú v mieste jej terajšieho bydliska. Maloleté deti tam bývajú od svojho narodenia. Je to pre nich známe rodinné prostredie. Otec detí odišiel do Nemecka za prácou v apríli 2016. Domov

prichádzal na sviatky, krstiny, cca 3-krát v roku. V lete 2017 bola ona s maloletými deťmi O. a H. na dovolenke v Nemecku cca jeden mesiac, potom sa vrátila domov. Dňa 4.8.2018 odišla s maloletými deťmi do Nemecka za manželom. Bývali tam v podnájme v 4-izbovom byte. Manžel pracoval, ona bola na rodičovskej dovolenke. Maloleté deti O. a H. tam od septembra 2018 navštevovali materskú školu. Spočiatku chodili na dve hodiny, aby si zvykli. Do škôlky tam chodili do ich odchodu na dovolenku v novembri 2018. Dňa 25.11.2018 prišli všetci na dovolenku do G., manžel sa vrátil hneď späť. Ona sa vrátila s maloletými deťmi do Nemecka dňa 15.12.2018. Štyri dni pred Vianocami došlo k fyzickému napadnutiu jej osoby zo strany otca mal. detí. Vtedy povedala manželovi, že od neho s maloletými deťmi odíde späť na Slovensko. Polícii to neoznamovala zo strachu pred manželom. V deň, keď s deťmi odišla z Nemecka, manžel bol chorý a spal v izbe. Skutočnosť, že odišla, zistil až v noci. Keď ju telefonicky kontaktoval, povedala mu, že idú na návštevu ku kamarátke. Neskôr mu poslala sms-správu, že ide s deťmi domov, aby vedel, kde sú. V januári, keď sa vrátili na Slovensko, sa u nej maloletý O. uisťoval, že už nepôjdu späť do Nemecka, že už zostanú doma. Matka ako dôvod svojho odchodu na Slovensko udala násilie zo strany otca voči jej osobe. Ich spolužitie podľa nej nebolo dobré už dlhšie a situácia v rodine sa zhoršila, keď začali spolu žiť v Nemecku, často sa hádali, čoho svedkom boli aj maloleté deti. Otec vie o skutočnosti, že požiadala o rozvod manželstva. Matka na ich otázku o záujme otca o maloleté deti a podiele otca na ich starostlivosti po jej terajšom príchode na Slovensko uviedla, že sa o nich otec tri týždne po ich príchode na Slovensko nezaujímal. Potom sa na nich pýtal raz za dva týždne, rozprával sa s deťmi. V marci 2019 bol zrejme otec na Slovensku, písal jej, že v čase od 10.3.2019 do 15.3.2019 by sa chcel s deťmi stretnúť. V marci otec za maloletými deťmi nebol, ani doteraz ich nenavštívil. Písal matke, že bude na Slovensku od 10.6. do 14.6.2019, tak by chcel deti zobrať do svojho bydliska na Slovensku. Inou formou sa teraz o maloleté deti nezaujíma. Od januára 2019 jej otec dobrovoľne prispel na výživu mal. detí v januári a februári 87.- Eur. Od marca 2019 otec posielal po 280,30 Eur. Pritom otec poberá v Nemecku prídavok na maloleté deti vo výške 588.- Eur, ktoré matke nezasiela. Maloletý O. navštevoval Materskú školu v G. od 4.9.2017 do 29.6.2018. Po návrate z Nemecka do tej istej materskej školy nastúpil dňa 15.1.2019. Matka maloletému platí v škôlke školné 10.- Eur, stravu cca 25.- Eur, prispieva na školské potreby. Maloletý H. Y. F. sú s matkou doma. Na výživu a starostlivosť o maloleté deti má matka výdavky primerané ich veku. V rodinnom dome platí stará matka inkaso 140.- Eur, matka jej prispieva polovicou. Maloleté deti sú zdravé, prekonávajú len bežné detské ochorenia. Ošetrojúcou pediatričkou maloletých detí je od ich narodenia P. B. L.. Maloleté deti majú absolvované detské poradne a všetky očkovania. V Nemecku s maloletými deťmi navštívili detského lekára s maloletým O. Y. H., vyžadovala si to materská škola pred ich nástupom do zariadenia. So starostlivosťou o maloleté deti matke pomáha teraz jej matka. Stará matka tak robila od narodenia maloletých detí, keďže žili v jej domácnosti. Maloleté deti boli v čase šetrenia vhodne a čisto oblečené a upravené. Maloletí F. Y. O. sedeli v obývačke a pozerali rozprávku v televízii. Maloletý F. spal v detskej izbe. Ráno ho bolelo bruško, po raňajkách si šiel ľahnúť. Maloletý O. na výzvu matky prišiel do kuchyne k sociálnej pracovníčke. Spočiatku bol hanblivý, stál pri matke, držal ju za ruku. Na príhovor sociálnej pracovníčky, že ho zase prišla pozrieť, ako sa tu má, maloletý podišiel bližšie a pozeral na pracovníčku ako píše. Potom odišiel ku chladničke a ukazoval sociálnej pracovníčke prilepené papierové srdiečko s nápisom „mamičke z lásky“ a dodal, že ho dal mamke, keď vystupovali v škôlke. Na výzvu matky, aby zaspieval pesničku z vystúpenia, O. odpovedal, že sa mu nechce. Na otázku, či chodí do škôlky a má tam kamarátov, odvetil, že do škôlky chodí tu doma a má tam kamarátov, páči sa mu tu. Na ďalšiu otázku, či chodil aj inde do škôlky, ako tam bolo - maloletý odpovedal, že keď boli pri tatikovi v Nemecku, tak tam chodil do škôlky on aj brat H.. Bolo tam dobre, naučil sa tam počítať po nemecky a hneď začal rátať číslie od jedna do desať po nemecky. Po doplnení otázky, čo robili v Nemecku - maloletý konštatoval, že tatik tam pracuje a boli pri ňom na návšteve všetci. Tatik sa s ním hral, hrali hru prasiatka do hrnca a tatik s ním skladal vežu. Teraz sú s mamkou doma a tatik za nimi príde, keď bude mať dovolenku. Maloletý O. potom odišiel do obývačky k najmladšiemu bratovi F.. Do kuchyne sa potom opakovane vracal k matke. Doniesol sociálnej pracovníčke ukázať autičko a nočnú lampu - psíka. Matke ešte oznamoval, že F. pozerá rozprávku a H. spí. Maloletému O. bolo niektoré slová ťažšie rozumieť, nemá ešte ustálenú výslovnosť niektorých písmen a slabík. Počas terajšieho šetrenia i predchádzajúceho šetrenia v marci 2019 bola zjavná citová väzba maloletých detí na matku. Maloletý O. teraz a predtým aj maloletý Richard opakovane prichádzali ku matke a dožadovali sa jej prítomnosti a hlavne jej pozornosti. Maloleté deti sú vo veku, kedy je citová väzba ešte výraznejšia na matku. Maloleté deti sa v jej prítomnosti cítia dobre, sú na ňu zvyknuté zrejme od narodenia.

20) Podľa ich názoru maloleté deti nechápu súvislosti a situáciu, v ktorej sa po odchode s matkou zo spoločnej domácnosti ocitli. Pre maloleté deti je teraz dôležitá prítomnosť matky, ktorá sa o nich starala aj počas ich krátkeho pobytu v zahraničí. Maloleté deti sú na terajšiu domácnosť zvyknuté, nie

je to pre nich cudzie prostredie. Tu rástli a žili od malička. Len na krátky čas boli mimo bydliska matky. Podľa vyjadrenia matky vycestovali za otcom do Nemecka na dovolenku v roku 2017. V roku 2018 boli v Nemecku od 4.8.2018 do 25.11.2018 a od 15.12.2018 do 4.1.2019, kedy sa vrátili s matkou späť. Maloleté deti tu majú vytvorené svoje sociálne väzby a vzťahy. Sú tu od svojho narodenia zaradené do sociálneho a spoločenského prostredia. Maloletý O. vo svojom veku ešte nie je tak rozumovo a vôľovo vyspelý, aby bol schopný pochopiť význam prebiehajúceho súdneho konania a možné dôsledky súdneho rozhodnutia vo veci. Matku pri šetrení vnímali ako starostlivého rodiča, ktorému záleží na svojich deťoch. Jej prístup k riešeniu situácie v rodine sa im javí ako zodpovedný k napĺňaniu potrieb maloletých detí a ich ochrane pred negatívnymi situáciami v rodine. Šetrením bolo zistené, že matka sa o maloleté deti O. riadne stará a v mieste trvalého pobytu má vytvorené veľmi dobré podmienky pre ich starostlivosť. Tiež prítomnosť širšej rodiny v mieste terajšieho bydliska maloletým deťom dáva pocit istoty, bezpečia a citového zázemia, ktoré sú veľmi dôležité pre ich ďalší všestranný, plnohodnotný a harmonický vývoj, tak vo vzťahu k fyzickému, psychickému a sociálnemu vývoju maloletých detí.

21) Otec maloletých detí dňa 17.5.2019 požiadal súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi, a to tak že je oprávnený si maloletých prevziať v mieste bydliska matky dňa 11.6.2019 o 10:00 hod. a odovzdať ich matke v mieste jej bydliska dňa 14.6.2019 o 15:00 hod..

22) Súd návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia z časti vyhovel po tom, čo zistil, že matka mu tento styk od januára roka 2019 neumožnila. Keďže sa nejedená o klasické neodkladné opatrenie, v rámci bežnej úpravy rodičovských práv a povinností, ale o neodkladné opatrenie v rámci návratového konania ide o obzvlášť výnimočnú situáciu, kedy súd berie do úvahy len najlepší záujem detí a tento spočíva bezpochyby v tom, aby deti nestratili kontakt so svojím otcom a nedošlo tak k pretrhnutiu rodinných pút a citových väzieb. Preto súd pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia a upravil styk otca tak, že otec je oprávnený si maloletých prevziať v mieste bydliska matky dňa 11.6.2019 o 10:00 hod. a odovzdať ich matke v mieste jej bydliska dňa 11.6.2019 o 18:00 hod., dňa 12.6.2019 o 10:00 hod. a odovzdať ich matke v mieste jej bydliska dňa 12.6.2019 o 18:00 hod., dňa 13.6.2019 o 10:00 hod. a odovzdať ich matke v mieste jej bydliska dňa 13.6.2019 o 18:00 hod., dňa 14.6.2019 o 10:00 hod. a odovzdať ich matke v mieste jej bydliska dňa 14.6.2019 o 15:00 hod.. Matku zaviazal maloleté deti na stretnutie s otcom pripraviť a odovzdať mu ich pred svojim obydľím. V prevyšujúcej časti súd návrh otca zamietol, a to vzhľadom na nízky vek maloletých, dĺžku doby odlúčenia a naviazanosť na matku, ktorá je pre tento vek príznačná. Uvedené rozhodnutie predstavuje len dočasné riešenie situácie počas vedenia návratového konania.

23) Z výpovede otca maloletých detí súd zistil, že nie všetko sa u nich udialo tak, ako to popísal jeho manželka. Pripustil, že sa dostali do zvydy pre peniaze, ktoré chcela ukladať na detskú knižku, avšak tvrdil, že na neho zaútočila prvá a on ju vôbec nechytal pod krk a neškrtil ju, len ju odstrčil. Pohádali sa, on jej nechcel vyhovieť. Sadla si po ich hádke k radiátoru a začala plakať. Nemal rád ich hádky, bol k nej vždy slušný, nikdy jej nechcel fyzicky ubližovať. Myslí si, že urobil všetko preto, aby rodina bola v harmónii. Jediné, na čom sa nedohodli boli peniaze. O deti sa starali spoločne. Boli na rôznych akciách. Keď prišiel z práce, zapol počítač, pozrel si rýchlo emaily, obliekol sa a dohodli sa, či pôjdu s chlapcami von, alebo ostanú vo vnútri. Deti často zobral von. Zobral najstaršieho a stredného a niekedy zobral aj Patrika s tým, že musel zobrať buginu. Išli na pieskovisko, kopať si loptu. Manželke pomáhal aj v domácnosti. Tvrdenie, že sa hral až do rána na počítači je nepravdivé. Jeho pracovná doba je taká, že o 08:40 hod. prichádza do práce, odchádza z domu o 7:50 hod. Chodil s deťmi do škôlky, mohol ich o 7:30 hod. odvieť do škôlky. Z práce prichádza okolo 18:00 hod. Deti musí niekto zo škôlky vybrať predtým, ako mu skončí pracovná doba. Domnieva sa, že zo strany jeho manželky bol jej odchod skratovým konaním a verí, že sa manželka s deťmi vráti, ak by sa vrátiť odmietla, jeho matka sa vie o deti postarať. Bola učiteľkou materskej školy a o deti sa vie starať, keďže vychovala dvoch synov. Telefonoval manželke, aby sa vrátila naspäť. Odmietla. Tvrdila, že sa do Nemecka nevráti. Potom kontaktoval Centrum. Centrum s ňou začalo komunikovať a vtedy podala návrh na rozvod ich manželstva. Oslovil slovenskú prokuratúru a políciu, aby zistil, kde sa nachádzajú deti a neskôr ohľadne detí nemeckú prokuratúru. Rozhodol sa, že byť nechá manželke s deťmi a on si nájde garsónku niekde veľmi blízko nich a keď bude matka detí niečo potrebovať, hneď bude môcť prísť. Aj on bude schopný sa o deti postarať a bude s nimi v kontakte. Keď príde z práce, pôjde po nich a bude sa s nimi hrať. Ak by jeho manželka potrebovala skutočne pomôcť, bude k dispozícii jeho matka. Jeho matka s jeho

manželkou nemala žiaden konflikt. Bola už v Nemecku dvakrát po tri týždne, pozná všetky obchody, vie kde sú lekári, vie kde je škôlka, má prehľad.

24) Vo svojej výpovedi matka detí popierala tvrdenia otca, že sa dokáže o deti postarať. Všetku starostlivosť o detí nechával na ňu. Bola unavená a musela k deťom skoro ráno vstávať. Keď išiel otec s deťmi von, zobral ich už nachystané, všetko vraj bola jej starosť, prichystať ich, deti večer okúpať, pripraviť im jedlo. Deti by sa bez nej nevrátili do vhodného prostredia, pretože keď bola tam, jej manžel každý deň vypil tri veľké, alebo desať malých pív. Každú chvíľu bol na balkóne a fajčil. Nevie si predstaviť, ako by sa vedel o deti postarať, keďže to nikdy nerobil. Jeho matka doteraz záujem o vnukov neprejavila, deti na ňu nie sú zvyknuté. Nechodila ku nim ani keď boli na Slovensku. Uviedla, že sa naspäť vrátiť do Nemecka nechce. Myslí si, že ani ich deti si na pobyt v Nemecku ešte nemohli zvyknúť. Dohromady tam neboli ani štyri mesiace. Dovoľenku trávili na Slovensku. Obnoviť spolužitie s manželom nechce. Odišla od neho kvôli tomu, aby deti mali zdravý život, aby neboli psychicky vyčerpané z ich hádok, aby na ne zle psychicky nepôsobili, aby neboli svedkami toho, že ju manžel fyzicky napáda. Nevie si predstaviť takú skutočnosť, že by sa musela s deťmi vrátiť a bývali by niekde vedľa neho, kde by im zabezpečil bývanie. Znovu by bola celá starostlivosť o detí len na nej.

25) Právny zástupca matky uviedol, že je nepochybné, že návratové konania sú komplikovanými konaniami, tak po právnej, ako aj po stránke emocionálnej. Stáva, že rodič musí urobiť rozhodnutie o mieste pobytu dieťaťa bez toho, aby rozhodnutie vopred komunikoval s druhým rodičom, čo je tento prípad. Z manželstva účastníkov konania sa narodili tri maloleté deti, O., A., XX.XX.XXXX, H., A., XX.X.XXXX Y. F., A., XX.XX.XXXX. Za ten čas manželia nežili spolu sami ako rodina, ale sa presťahovali bývať k rodičom k matke do lňačoviec. Otec v apríli 2016 odišiel pracovať do Nemecka, teda dva mesiace pred narodením druhého syna Richarda s tým, že za rodinou za rok príšiel tri až štyri krát. Potom matka opätovne otehotnela a v decembri 2017 sa im narodil tretí syn. Celú starostlivosť o maloleté deti otec prenechal na manželku, ktorej pomáhala jej matka. Otec išiel pracovať do zahraničia, aby sa postaral o rodinu, čo akceptovala aj matka. Nakoniec sa rozhodla, že aj napriek rôznym nezhodám pri návštevách otca v lňačovciach pôjde do Nemecka aby skúsili žiť ako rodina, sami v spoločnej domácnosti. Priebeh ich celého spolužitia je od 4.8. 2018 do 4.1 2019. Keď podľa vyjadrenia manželky otec neprijal zodpovednosť za deti tak, ako ich uisťoval a tak ako si to predstavovala, keď tak, ako uviedla, bola v cudzom prostredí na všetko sama, dochádzalo medzi nimi k hádkam, čoho boli svedkami ich maloleté deti. Vyvrcholilo to fyzickým napadnutím manželky dňa 20.12.2018, kedy sa matka definitívne rozhodla odísť s deťmi na Slovensko a nevystavovať ich psychickým tlakom zo strany otca.

26) Pokiaľ ide o právnu stránku veci má za to, že je úlohou súdu posúdiť, v ktorej krajine je obvyklý pobyt maloletých detí s prihliadnutím na Haagsky dohovor, na ktorý otec poukazuje vo svojom návrhu, ktorý vychádza zo zásady, že návrat dieťaťa nemá byť v prípadoch, keď je Haagsky dohovor aplikovateľný, nariadený automaticky, alebo mechanicky. Najlepší záujem dieťaťa musí byť posudzovaný v každom jednotlivom prípade a je závislý od škály individuálnych okolností, konkrétne od veku a stupňa vyspelosti v prítomnosti, alebo absencie rodičov, okolia a skúseností. Z procesného hľadiska má národný orgán konať na základe úplného preskúmania rodinnej situácie a faktorov materiálnej, emocionálnej, zdravotnej, psychologickkej a podobnej povahy. Poukázal na rozsudok európskeho súdu pre ľudské práva z 6.7.2010 č. 41615/07 - Šuruk proti Švajčiarsku. Taktiež poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.5.2011 sp. zn. IVÚS 100/2014, kde je uvedené okrem iného, že Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd a Haagsky dohovor o občianskych aspektoch medzinárodných únosov detí musia byť interpretované v súlade a bez vzájomného konfliktu, pričom rozhodujúci je najlepší záujem dieťaťa. Riziko vzniku vážnej psychickej traumy je priamo spojené s najlepším záujmom dieťaťa a preto toto tvrdenie musí byť preskúmateľné v zmysle článku 13 písm. b. Haagskeho dohovoru.

27) Poukázal na závery šetrenia kolízneho opatrovníka, kde je uvedené : Matku sme pri šetrení vnímali ako starostlivého rodiča, ktorému záleží na svojich deťoch. Jej prístup k riešeniu situácie v rodine sa nám javí ako zodpovedný k napĺňaniu potrieb maloletých detí a ich ochrane pred negatívnymi situáciami v rodine. Šetrením bolo zistené, že matka sa o mal. deti O. riadne stará a v mieste trvalého pobytu má vytvorené veľmi dobré podmienky pre starostlivosť o maloleté deti . Tiež prítomnosť širšej rodiny v mieste terajšieho bydliska maloletým deťom dáva pocit istoty, bezpečia a citového zázemia, ktoré sú veľmi dôležité pre ich ďalší všestranný, plnohodnotný a harmonický vývoj, tak vo vzťahu k fyzickému, psychickému a sociálnemu vývoju maloletých detí.

28) Právna zástupkyňa otca uviedla, že nik nepopiera, že matka maloletých detí je zodpovedná. Navrhovateľ nikdy neuviedol, že by matka nevedela deti vychovávať, že by sa o ne nevedela starať. Poukázala však na to, že toto konanie nie je opatrovníckym konaním, čo znamená, že súd nerozhoduje o tom, komu deti zverí do osobnej starostlivosti, súd rozhoduje o tom, či deti navráti do krajiny obvyklého pobytu za situácie, že bude rozhodnuté, že Nemecko je krajinou obvyklého pobytu maloletých detí. Vyjadrenie matky, že otec nie plnohodnotný rodič v tom prípade prekračuje rámec návratového konania. Tvrdila, že nebolo preukázané, že by návrat vystavil maloleté deti nejakej fyzickej, alebo psychickej ujme, ako to predpokladá článok 13 Haagskeho dohovoru. Práve v nadväznosti na to, že intenzita fyzickej, alebo psychickej ujmy mala byť neznesiteľného charakteru a nie len bežná. V nadväznosti na to poukázala na Uznesenie ústavného súdu sp. zn. 1ÚS 304/2018 zo dňa 5.9.2018, kde sa ústavný súd dopodrobna vyjadril k podmienkam, za akých možno nariadiť návrat maloletých detí, ako aj k podmienkam v prípade, kedy je potrebné eliminovať navrátenie maloletých detí do krajiny ich obvyklého pôvodu. Pokiaľ sa jedná o kritérium zistenia krajiny obvyklého pobytu, tak to kritérium odlišenia od dočasnej prítomnosti má určité trvanie, ktoré má odzrkadľovať určitú dostatočnú pravidelnosť, ako aj stabilitu. Dohovor aj nariadenie predpokladá zachovanie rodiny a najlepší záujem maloletých detí. Z ich pohľadu matka nepreukázala žiadne riziká, ktoré by mali z návratu vyplývať a ktoré by mali eliminovať návrat maloletých detí. Poukázala tiež na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 19.7.2016, ktorý je taktiež obsiahnutý v tom uznesení ústavného súdu, kde sa hovorí, že odlúčenie nech je akokoľvek zložitá, automaticky nespĺňa ani nemôže spĺňať text existencie vážneho nebezpečenstva. Ujma ktorá by maloletým deťom hrozila musí byť vážna a to nebolo preukázané. Stretnutie maloletých detí s ich otcom počas dvoch dní bolo bezproblémové. Deti veľmi pozitívne reagovali na otca. Pripustila, že rola matky je nespochybniteľná, ale taktiež aj pre otca je emočne veľmi náročné, že je v Nemecku bez svojich detí.

29) Podľa nej bolo jednoznačne preukázané, že zo strany matky ako odporkyne došlo k neoprávnenému premiestneniu maloletých detí pochádzajúcich z manželstva uzavretého medzi účastníkmi tohto konania. Tak ako to predpokladá článok 2, bod 11 nariadenia ako aj článok 3 Dohovoru, keďže nepochybne rodičovské práva k maloletým deťom vykonávali obaja účastníci spoločne v krajine obvyklého pobytu, ktorú mali maloleté deti bezprostredne pred neoprávneným premiestnením matkou, pričom sa tak udialo bez predchádzajúceho súhlasu otca. Matka svojim nerozvážnym konaním nielenže zasiahla do rodičovských práv otca, ale aj do práv detí byť vychovávané oboma rodičmi. Z dôkazov, ktoré boli predložené súdu, ktoré zabezpečil navrhovateľ, je nepochybné, že dôvod presťahovania rodiny do Nemecka bol úmyslom ich trvalého žitia a založenia centra svojho života, o čom svedčí celý rad úkonov vykonaných zo strany navrhovateľa v priebehu rokov 2017, 2018, 2016, ako aj odporkyne ako manželky, matky maloletých detí. Je taktiež nepochybné, že začlenenie sa do života v Nemecku bolo takej intenzity a takej kvality, ktorá odzrkadľuje určitú dostatočnú stabilitu a dostatočnú pravidelnosť, o čom nepochybne svedčí aj fakt, že matka po návšteve rodiny na území Slovenskej republiky na prelome mesiacov november a december roku 2018 sa naspäť do Nemecka vrátila. Ďalej považovala za potrebné v súvislosti s týmto konaním uviesť, že v tomto prípade neprináleží rozhodovať o opatrovníckych právach. Dokonca súd nemá ani skúmať, kde a s kým budú maloleté deti šťastnejšie a spokojnejšie a neprihliadať na to, že navrhovateľ podľa vyjadrení odporkyne sa nesprával ako plnohodnotný rodič, lebo nezodpovedal jej predstavám. Treba mať na zreteli, že rozhodujúci význam nemožno priznať skutkovým zisteniam o aktuálnej situácii dieťaťa pred návratom v štáte, do ktorého bolo dieťa bolo unesené, napríklad o integrovaní a adaptovaní sa dieťaťa do rodinných a sociálnych pomerov nastavených matkou ako odporkyňou, pretože určujúci význam v tomto prípade má okolnosť, na ktorú kladie dôraz nariadenie a tou je zabezpečenie ochrany dieťaťa, teda maloletých detí po nariadení návratu.

30) V tomto konaní neboli preukázané dôvody, pre ktoré by nemali byť deti navrátené späť do Nemecka, tak ako to predpokladá článok 13, písmeno b. Dohovoru. Vzhľadom na to, že tu neexistuje vážne nebezpečenstvo fyzickej, psychickej ujmy u maloletých detí, neexistuje ani nijaká iná neznesiteľná situácia, do ktorej by maloleté deti by mali byť prinavrátené, pretože v tom prostredí s otcom aj s matkou žili. Prostredie v Nemecku je im známe a je minimálne nepochybné, že sa vrátia naspäť k otcovi, v rámci zachovania určitých rodinných väzieb je potrebné ten stav udržať. Ujmu, ktorú predpokladá článok 13, písmeno b. Dohovoru, je potrebné vykladať reštriktívne a táto ujma je vykladaná aj v nadväznosti na ustálenú rozhodovacia prax reštriktívnym spôsobom. Dokonca ujma, na ktorú článok 13 poukazuje, nemôže vzniknúť z odlúčenia dieťaťa od rodiča, pretože odlúčenie, nech je akokoľvek zložitá, automaticky test existencie vážneho nebezpečenstva nespĺňa. Odporkyňa, matka maloletých detí z ich pohľadu neuniesla dôkazné bremeno preukázania dôvodov existencie tohto vážneho nebezpečenstva

a v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by mohli zo strany súdu návrat a navrátenie maloletých detí eliminovať, či už z dôvodu nevhodných podmienok, sociálnych podmienok pre život, nevhodného výchovného prostredia a prípadne zlého zaobchádzania s maloletými deťmi. Všetky skutkové tvrdenia matky ako účastníčky tohto konania zostávajú len na subjektívnych tvrdeniach v subjektívnom vnímaní určitej reality, ktoré sú vyslovené za tým účelom, aby dehonestovali osobu navrhovateľa. Tieto tvrdenia nekorešpondujú s dôkazmi, ktoré boli predložené zo strany navrhovateľa, napríklad zo správy materskej školy, alebo vyhlásenia bývalého kolegu. Poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, 3Cdo/176/2015, rozhodnutie ústavného súdu 3ÚS/93/2018 alebo 1ÚS/304/2018. Vzhľadom na uvedené preto navrhla, aby súd návrhu predloženému zo strany navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a nariadil návrat maloletých detí do Nemecka.

31) Právny zástupca matky vo svojej záverečnej reči uviedol, že v nadväznosti na vyjadrenie rodičov, ako aj svedkov v tomto konaní je zrejmé, že v tomto prípade maloleté deti nemajú obvyklý pobyt v Nemecku. Z vyjadrenia matky je zrejmý dôvod jej odchodu z Nemecka a to aj napriek skutočnosť, že to bolo ona, ktorá bola ochotná prerušiť všetky svoje rodinné väzby na Slovensku a odsťahovať sa za svojim manželom, ktorý však žiaľ túto situáciu nevládol, rodine sa nedokázal prispôsobiť. Aby matka zabezpečila zdravý psychický a všestranný rozvoj ich maloletých detí, z dôvodu neprimeraného správania sa otca, ktorý ju fyzicky napadol, sa vrátila naspäť na Slovensko. Ako zodpovedná matka túto situáciu vyhodnotila, tak, že toto riešenie je v najlepšom záujme maloletých detí, aby neboli vystavované vyhroteným situáciám v rodine, ktoré vznikali medzi rodičmi. Poukázal na článok 13 Dohovoru, kde sa uvádza, že justičný orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba v danom prípade matka, ktorá nesúhlasí s ich vrátením preukázala, že existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat detí vystaví fyzickej alebo duševnej ujme, alebo inak ich priviedol do neznesiteľnej situácie. Tvrdil, že tak by to bolo v tomto prípade, kedy by deti trpeli správaním sa otca, jeho násilím voči manželke, ich matke, jej psychickým vydieraním a podrobovaním na závislosti na ňom v cudzom štáte. Konanie zo strany otca je neprimerané, založené len na uspokojovaní jeho vlastných potrieb, kde prevládajú jeho záujmy nad záujmami maloletých detí. Otec nepreukazuje empatický prístup k potrebám maloletých detí a to k pocitu istoty, šťastia, či ich všestranného psychického vývoja.

32) Tiež poukázal na to, že Nemecko nie je krajinou obvyklého pobytu maloletých detí. Navrhovateľ od apríla 2016 do augusta 2018 sám žil v Nemecku nemal problém svoje deti navštevovať, navštívil ich tri krát, štyri krát do roka. Miestom obvyklého pobytu maloletých detí je Slovensko. Deti sú začlenené do sociálneho a rodinného prostredia. Cítia sa tu šťastné a spokojné a prítomnosť matky im dáva pocit istoty, pokoja a šťastia. Je spolu s matkou maloletých detí presvedčený, že nie je v záujme maloletých detí, aby sa mali odsťahovať do Nemecka, kde by ich mala vychovávať stará matka, opatrovateľka, prípadne cudzia osoba a nie vlastná matka, na ktorú sú naviazané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol návrh otca zamietnuť.

33) Kolízna opatrovníčka záverom uviedla, že sú presvedčení, že matka sa s maloletými deťmi vrátila do prostredia, ktoré maloleté deti poznajú od svojho narodenia. Tu sa narodili, žili, vyrastali v terajšom bydlisku matky. Bydlisko matky opustili len v čase návštev otca v Nemecku v roku 2017 a po odsťahovaní sa v auguste 2018, kde boli do januára 2019, medzitým boli tri týždne na dovolenke koncom roka 2018. Je to pre nich známe prostredie, cítia sa tu dobre. Od svojho narodenia sa tu vlastne maloleté deti zaraďovali do sociálneho a spoločenského prostredia. Vytvorili si tu sociálne vzťahy a väzby. Naopak, v Nemecku si tieto vzťahy, väzby vytvoriť nestihli. Od svojho narodenia všetky maloleté deti majú svoju pediatričku v Michalovciach. Maloletý O. od septembra 2017 navštevuje materskú školu v G.Ň., kde po návrate matky v januári 2019 a od 15.1. opätovne nastúpil. Matka zabezpečuje starostlivosť maloletým deťom od ich narodenia. Maloleté deti sú v útlom detskom veku, keď je citová väzba výraznejšia na matku. Návrh otca navrhla zamietnuť.

34) Podľa ust. § 123 ods. 1 C. m. p. v konaní o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení, alebo zadržaní podľa osobitného predpisu, alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie, alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého.

35) Podľa čl. 3 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí - premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak

a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a

b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu.

Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

36) Podľa čl. 4 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí - Dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov.

37) Podľa čl. 4 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí - Ak bolo dieťa neoprávnené premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

38) Podľa čl. 14 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí - Pri hodnotení, či došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu podľa článku 3, môžu justičné alebo správne orgány dožiadaného štátu bezprostredne prihliadnuť na právny poriadok štátu obvyklého pobytu dieťaťa, ako aj na súdne alebo správne rozhodnutia bez ohľadu na to, či boli v štáte obvyklého pobytu formálne uznané alebo nie, aj bez osobitného konania, ktorého účelom je dôkaz cudzieho práva alebo uznanie cudzieho rozhodnutia, ktoré by sa inak muselo uplatniť.

39) Podľa ust. § 130 ods. 1 C. m. p. - Súd prijme aj bez návrhu vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého.

40) Podľa ust. § 130 ods. 2 C. m. p. - Súd môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku navrhovateľa s maloletým.

41) V konaní bolo preukázané, že matka sa spolu s maloletými deťmi vrátila na Slovensko bez súhlasu ich otca, ktorý ju bezprostredne pred ich odchodom napadol. Vzťahy medzi nimi dobré neboli, matka sa nedokázala zžiť s novým prostredím. Celý čas poskytovala všestranný servis ich trom maloletým deťom. Otec bol cez deň v práci, po ceste domov nakúpil, občas zobral deti na ihrisko, alebo dvoch starších chlapcov so sebou na nákup. Matku starostlivosť o tri malé deti fyzicky natoľko vyčerjala, že za krátku dobu schudla 6 kilogramov. Keďže otec sa nesprával tak, ako si predstavovala, rozchádzali sa v názoroch na spoločné hospodárenie, výchovu detí a trávenie voľného času, jeho pozornosť si vynucovala krikom a plačom. Často sa dostávali do konfliktov, kričali na seba, prejavy otca matka pociťovala ako agresiu a násilie voči jej osobe. Keď ju otec napadol s väčšou intenzitou, pred obavami z vážnych následkov sa rozhodla ho definitívne opustiť.

42) Viackrát mu túto možnosť, odchod k rodičom na Slovensko predkladala, otec detí ju pred takým konaním vystríhal, vyhrážal sa násilím.

43) Matka dala do pozornosti súdu znenie Článku 13 Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, v zmysle ktorého:

„Bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že

a. osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonáva alebo, že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b. existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

8 Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory. Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie

o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.“

44) Vzhľadom na znenie vyššie uvedeného článku matka maloletých detí poukázala na skutočnosť, že otec detí pred ich odchodom zo spoločnej domácnosti síce bol nositeľom opatrovnických práv, no skutočne ich vykonával v minimálnom rozsahu. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť aj na znenie Článku 5 Haagskeho dohovoru, podľa ktorého „opatrovnické právo“ znamená právo týkajúce sa osobnej starostlivosti o dieťa a najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa. V spojitosti s uvedeným matka poukázala na to, že napriek skutočnosti, že rodičia maloletých detí žili pred premiestnením detí v jednej domácnosti, osobnú starostlivosť o ne vykonávala matka, nakoľko otec v prevažnej miere chodieval domov až vo večerných hodinách

45) Je presvedčená o tom, že prípadný návrat detí do Nemecka by im spôsobil duševnú ujmu, spočívajúcu v odlúčení od matky, pretože kategoricky odmietla obnoviť spolužitie s manželom a vrátiť sa do Nemecka. Matka má za to, že prípadný návrat do Nemecka, by vzhľadom na ich vek a vývinové potreby, nebol v ich najlepšom záujme a to ani vtedy, ak by sa o ne spolu s ich otcom starala matka navrhovateľa.

46) Súd ako svedkyňu v konaní vypočul starú matku maloletých detí, ktorá uviedla, že sa celodenne stará o jedného zo svojich troch synov, ktorý je vážne zdravotne postihnutý. Napriek tomu bola ochotná vycestovať za navrhovateľom a pomôcť mu vychovávať vnúčatá. Zároveň sa však preukázalo, že sú si s deťmi cudzí, svoje vnúčatá nenavštevovala ani v čase, keď žili na Slovensku. Nemá dobrý vzťah k neveste ani jej príbuzným, k spôsobu ich života a bývania má neodôvodnené výhrady.

47) Súd si je vedomý interpretácie článku 13, písm. d) Dohovoru, ktorý je tak reštriktívny a súdy by o jeho aplikácii mali uvažovať iba vo výnimočných prípadoch. Je však toho názoru, že rozhodnutím o návrate by boli deti vystavené fyzickej a duševnej ujme, prípadne by boli privedené do inej neznesiteľnej situácie. Európsky súd pre ľudské práva vo všeobecnosti konštatoval, že Haagsky dohovor musia byť interpretované v súlade a bez vzájomného konfliktu, pričom rozhodujúci je najlepší záujem dieťaťa. Súdy sú povinné náležite preskúmať celú rodinnú situáciu vrátane tvrdení o vážnej ujme, ktorá by dieťaťu v prípade návratu mala hroziť, v ostatnom období sa v judikatúre ESLP vo veciach rodičovských únosov detí čoraz častejšie prejavuje názor, že návrat dieťaťa nemá byť v prípadoch, keď je Haagsky dohovor aplikovateľný, nariadený automaticky alebo mechanicky a najlepší záujem dieťaťa musí byť posudzovaný v každom jednotlivom prípade a závisí od škály individuálnych okolností konkrétne od veku a stupňa vyspelosti, prítomnosti alebo absencie rodičov, okolia a skúseností. Z procesného hľadiska má národný orgán konať na základe úplného preskúmania celkovej rodinnej situácie a faktorov materiálnej, emocionálnej, zdravotnej, psychologickkej a podobnej povahy (rozsudok ESLP č. 41615/07, Neulinger a Šuruk v. Švajčiarsko zo 6.7.2010).

48) Uvedené naznačuje, že ESLP vyžaduje preskúmanie najlepšieho záujmu dieťaťa v širšom kontexte ako len vo vzťahu k posúdeniu či nie sú dané okolnosti podľa čl. 13, resp. čl. 20 Haagskeho dohovoru, teda výnimky z povinnosti nariadiť návrat. Rozsah posudzovania najlepšieho záujmu dieťaťa a rozsah dokazovania, ktoré sú vyvoditeľné z aktuálnej judikatúry ESLP by mal byť v konaní zohľadnený.

49) Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorým je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

50) Podľa článku 1, písm.a/ Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí je publikované oboznámením Ministerstvo zahraničných vecí SR pod č. 119/2001 Z.z. prijatého Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného 25.10.1980, ktorý pre Slovenskú republiku vstúpil v platnosť 1.2.2001 (ďalej len Dohovor). Predmetom tohto Dohovoru je zabezpečiť okamžitý návrat detí neoprávnene premiestnených alebo zadržovaných v niektorom zmluvnom štáte.

51) Podľa článku 3 Dohovoru premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak: a) je porušením opatrovnického práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním,

b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu, či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a/ možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona, alebo na základe rozhodnutia súdu, alebo právneho orgánu alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

52) Podľa článku 13 Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že:

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

53) Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

54) Podľa článku 17 Preambuly Nariadenia Rady ES č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES č. 1347/2000) v prípadoch neoprávneného premiestnenia dieťaťa sa má bez odkladu dosiahnuť návrat dieťaťa a na tento účel by sa mal naďalej uplatňovať Haagsky dohovor z 25.10.1980 doplnený ustanoveniami tohto nariadenia najmä článku 11.

55) Podľa článku 11 ods. 4 Nariadenia súd nemôže odmietnuť návrat dieťaťa podľa článku 13, písm.b/ Haagskeho dohovoru z roku 1980, ak sa preukáže, že sa vykonali primerané opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po jeho návrate.

56) Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občiansko-právnych aspektoch, medzinárodných únosov detí (ďalej len Haagsky dohovor), ktorými sú viazané všetky členské štáty sa aj naďalej uplatňuje medzi členskými štátmi. Nariadenie dopĺňa Haagsky dohovor z roku 1980 o určité ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípadoch únosu dieťaťa medzi členskými štátmi. Pravidlá Nariadenia majú prednosť pred normami dohovoru vo vzťahoch medzi členskými štátmi vo veciach, na ktoré sa uplatňuje Nariadenie. Cieľom Nariadenia je zabrániť rodičovskému únosu dieťaťa medzi členskými štátmi a pokiaľ k tomu predsa len dôjde zabezpečiť okamžitý návrat dieťaťa do jeho členského štátu pôvodu. Na určení Nariadenia sa únos dieťaťa vzťahuje na neoprávnené premiestnenie aj na neoprávnené zadržiavanie (čl. 2 ods. 11). Ak bolo dieťa unesené z jedného členského štátu do iného členského štátu, nariadenie zaručuje, že súdy členského štátu pôvodu si aj napriek únosu zachovávajú právomoc rozhodovať v otázke opatrovníckeho práva. Keď súd v dožiadanom členskom štáte dostane žiadosť o návrat dieťaťa postupuje podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 v znení ustanovení nariadenia. Ak súd dožiadaného členského štátu rozhodne, že dieťa sa nevráti, okamžite zašle vyhotovenie svojho rozhodnutia príslušnému súdu členského štátu pôvodu. Tento súd môže na návrh účastníka preskúmať otázku opatrovníckeho práva.

57) Predmetom tohto konania je návrh otca na navrátenie maloletých detí z dôvodu ich neoprávneného premiestnenia z Nemecka na územie Slovenskej republiky, preto súd právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval podľa Haagskeho dohovoru o občiansko-právnych aspektoch medzinárodných únosov detí, ktorý bol prijatý dňa 25.10.1980 podpísaný v mene Českej a Slovenskej federatívnej republiky dňa 28.12.1992 a Slovenská republika vyslovila súhlasným dohovorom dňa 15.6.2000. Z citovanej právnej úpravy týkajúcej sa predmetu konania vyplýva základný cieľ predmetného dohovoru a to zaistenie bezodkladného návratu dieťaťa protiprávne premiestneného alebo zadržiavaného v niektorom zmluvnom štáte. Premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa sa považuje za protiprávne vtedy, ak k nim dôjde k porušeniu práva starostlivosti o dieťa, ktoré má osoba, inštitúcia alebo ktorýkoľvek iný orgán podľa právneho poriadku štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním.

58) Podľa čl. 13, písm.b/ Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme, alebo ho inak privedol do neznesiteľnej situácie.

59) Podľa uvedeného článku súd nie je povinný nariadiť návrat, ak by dieťa bolo vystavené fyzickej alebo duševnej ujme, alebo ak by sa dostalo do neznesiteľnej situácie. Nariadenie rozširuje povinnosť nariadiť návrat dieťaťa aj na prípady, kedy by dieťa mohlo byť vystavené takejto ujme, ale napriek tomu je preukázané, že orgány v členskom štáte pôvodu vykonali alebo sú pripravené vykonať primerané opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po návrate. Súd musí tento aspekt posúdiť na základe okolností daného prípadu. Nestačí, že v členskom štáte pôvodu takýto postup na ochranu dieťaťa existuje, ale musí byť preukázané, že orgány v členskom štáte pôvodu prijali konkrétne opatrenia na ochranu daného dieťaťa.

60) Súd zvážil prípadný návrat detí do Nemecka a je toho názoru, že vzhľadom na veľmi nízky vek detí by im s ich návratom do cudzej krajiny vznikli veľké problémy, ktoré by v konečnom dôsledku neboli pre maloleté deti žiaduce. Otec v Nemecku vykonáva veľmi špecifickú odbornú činnosť, jeho pracovný čas je taký, že na starostlivosť o deti by mu zostávali len večerné hodiny, kedy je potrebné deti pripravovať na spánok. V prípade, že by sa o ne mala postarať ich stará matka, ktorá je pre ne cudzia a navyše je vo vyššom veku, bol by to pre deti veľký stres. Deti sú skutočne vo veku, kedy sú veľmi naviazané na matku, najmladší syn bude mať v decembri 2019 len 2 roky.

61) Článok 8 ods. 1 nariadenia zakotvuje zásadu, že právomoc súdov členského štátu v oblasti rodičovských práv a povinností sa určuje podľa miesta obvyklého pobytu dieťaťa v čase začatia konania, obsah tohto pojmu však nevymedzuje. Takže len čisto fyzická prítomnosť dieťaťa v členskom štáte, ako subsidiárne pravidlo určenia právomoci vo vzťahu k pravidlu stanovenému v článku 8 nariadenia, nemôže stačiť na určenie obvyklého pobytu dieťaťa.

62) Podľa ustálenej judikatúry z potreby jednotného uplatňovania práva Spoločenstva a zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje autonómny a jednotný výklad v celom Spoločenstve, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudky z 18. januára 1984, Ekro, 327/82, Zb. s. 107, bod 11, a zo 6. marca 2008, Nordania Finans et BG Factoring, C-98/07, Zb. s. I-1281, bod 17).

63) Keďže článok 8 ods. 1 nariadenia neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť zmysel a rozsah pojmu „obvyklý pobyt“, toto určenie sa musí vykonať s ohľadom na kontext ustanovení nariadenia a jeho cieľ, najmä ten, ktorý vyplýva z jeho odôvodnenia č. 12, podľa ktorého ním stanovené kritériá právomoci sú konštruované tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa a najmä kritériu blízkosti. „Obvyklý pobyt“ dieťaťa v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia musí byť určený na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodiť, že táto prítomnosť vôbec nemá dočasný alebo príležitostný charakter a že pobyt dieťaťa odzrkadľuje istú mieru začlenenia do sociálneho a rodinného prostredia.

64) Do úvahy treba vziať najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti a rodinné a sociálne väzby dieťaťa v danom štáte. Zámer rodičov usadiť sa s dieťaťom v inom členskom štáte, ktorý sa prejaví určitými hmatateľnými krokmi, ako sú kúpa alebo nájom bytu v hostiteľskom štáte, môže byť ukazovateľom zmeny obvyklého pobytu. Iným ukazovateľom môže byť podanie žiadosti o pridelenie sociálneho ubytovania na príslušných orgánoch uvedeného štátu. Naopak skutočnosť, že deti sa zdržiavajú v členskom štáte, kde počas krátkeho obdobia viedli „kočovný“, život môže nasvedčovať tomu, že deti v tomto štáte nemajú obvyklý pobyt.

65) Pojem „obvyklý pobyt“ v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003 treba vykladať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu.

66) Konajúci súd je toho názoru, že Nemecko sa nestalo miestom obvyklého pobytu maloletých detí. Maloleté deti sa za krátku dobu, ktorú strávili s oboma rodičmi v Nemecku aj s prihliadnutím k ich veku nestihli vytvoriť také sociálne väzby, aké si vytvorili od narodenia na Slovensku, ktorého sú štátnymi občanmi. V Nemecku boli od 4.8. 2018 do 4.1 2019 , t. j 5 mesiacov, z toho skoro jeden mesiac trávili dovolenku mimo Nemecka. Deti vnímali prítomnosť svojich rodičov, avšak len ťažko mohli posúdiť, v ktorej krajine Európy sa práve nachádzajú. Čiastočne to chápal len najstarší syn O., ktorý mal v tom čase 4 roky a chodil určitú dobu do materskej školy. Ani jedno z detí si za taký krátky čas neosvojilo reč novej krajiny.

67) Na základe uvedených ustanovení zákona, vychádzajúc z Dohovoru o občiansko-právnych aspektoch medzinárodných únosov detí a Nariadenia Rady /ES/ č. 2201/2003 a vykonaného dokazovania, súd návrh otca zamietol.

68) Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

69) Podľa ustanovenia §-u 52 zákona č.161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

70) V mimosporových konaniach upravených týmto zákonom platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

71) Každý účastník si platí sám svoje trovy, ktoré vznikajú počas konania jemu a jeho prípadnému zástupcovi. To znamená, že ak vznikne účastníkovi poplatková povinnosť, platí si súdny poplatok sám, ak si zvolí na zastupovanie v konaní advokáta (a nejde o zastupovanie osoby v materiálnej núdzi v režime zákona č. 327/2005 Z.z.), platí si trovy právneho zastúpenia sám, rovnako tiež preddavky na trovy dôkazu, poštovné, cestovné a pod.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 357 a § 362 ods. 1 Z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 365 ods. 1 a 2 Z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku).